СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 196 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го СЕРПНЯ 1951. No. 196. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 23, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

АТОМОВЕ ПІДВОДНЕ СУДНО ВЖЕ ЗАМОВЛЕНЕ

Може безупинно плинути під водою

Вашингтон, 21 серпня.— Команда фльоти згодилася на побудову одного з перших атомових суден, яке означатиме цілковиту переміну в дотеперішнім способі морської війни тим, що може стало залишатися під водою. Команда фльоти оголосила оповістку тільки одним рядком, а Пентагон не дав до неї жадних пояснень. Сказано тільки, що побудова підводного судна, порушуваного ядровою силою, доручена корабельним варстатам Електрик Бовт Компані в Гротон, у стейті Конетикат. Безпеки ради подробиці не виявлені. Ні морські офіцери ні атомові урядовці не згадують, коли нове судно буде готове для проби, одначе, в 1948 р., коли почали працю над виготовленням мотору для атомового судна, було сказано, що робота над таким підводним човном триватиме три роки. У періодичнім звіті останнього місяця Комісія Атомової Енергії виявила загадково, що продовж попередніх шости місяців зроблений „поступ" над таким мотором. Відповідальні урядовці стали більше мовчазними, коли виріб машини добігав кінця.

Головна цінність атомового судна в тому, що воно може плисти під водою по цілому світі, не турбуючись про пальне. Коли й потрібно випливати на поверхню води, то тільки для відпочинку залоги, яка працює у важких умовах під водою. Підводне судно може бути вжите для операцій проти ворожих кораблів, а може бути перемінене на корабель для перевозу керованого стрільна. Воно може дістатися майже до берегів ворожої країни і висилати атомові ракети на міста, розташовані за сотні миль від берега.

ПАЛАТА ЙДЕ НА ВІДПУСТКУ, СЕНАТ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ПРИ ПРАЦІ

Вашингтон. Палата Репрезентантів ухвалила сама собі 19-денні вакації вже від четверга, а сенат закопується в цілих горах недокінчених справ. Їх накопичилося стільки, що сенат може безупинно працювати й до Різдва. Сенат сам радив цілу годину над питанням, чому це так сталося і чому марнується стільки часу, коли адміністрація заповідає, що треба буде закінчити законодавство до 1 жовтня, щоб Конґрес міг роз'їхатися на великі вакації. Демократичний провідник на пленумі, сен. Ернест МекФарланд, закинув сенаторові марнування часу найменше один день на тиждень через кожноразове читання списку, щоб ствердити, чи на залі є приявне „кворум", потрібне до ухвалення якогось білу. Така перевірка триває звичайно 20 хвилин.

НЕВІДОМИЙ ДОБРОДІЙ ПЛАТИТЬ ЗА НАУКУ ПРОГНАНИХ КАДЕТІВ

Савт Бенд, у стейті Індіяна. — Безіменний добродій згодився заплатити за утримання й науку в університеті Нотр Дем для кожного кадета, який мусить покинути військову академію Вест Поінт тому, що забагато присвячував часу спортові і пускався на підступи при складанні іспитів. Допомогу може одержати кожний, хто її потребує і хто вмітиме достосуватися до вимог університету та не займатиметься атлетикою в університеті. Ректор університету, о. Джан Дж. Кавано заявив, „що радо прийме до школи кожного катета, який туди зголоситься. При цій нагоді ректор повідомив, що утримання й наука студента коштує $1,350—$1,400 річно. Ректор не подав імени добродія, а тільки його заяву, в якій сказано, що людина, яка зробила помилку, повинна мати нагоду її виправити і тому він дає колишнім кадетам нагоду до регабілітації.

СОВЄТИ НЕ ДУМАЮТЬ ВІДДАВАТИ КОРАБЛІВ АМЕРИЦІ

Вашингтон. — Хоч совєтський уряд заявив, що хоче наново почати переговори в справі плати матеріялів, які він дістав за другої світової війни на підставі так зв. взаємної позички — „ленд-ліз", та на перших розмовах американських і совєтських представників Росія відмовилася повернути Америці одержані під час війни 670 кораблів. За те Росія дала зрозуміти, що може підвищити оферту на заплату матеріялів, забраних для мирного вжитку. Америка знизила ціну за ті матеріяли до $800,000,000, а Росія згодилася тільки на — $240,000,000. Уся сума незаплачених Росією грошей виносить 11 біліонів долярів.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПОВІДАЄ ЗМІНУ В КОНТРОЛІ ЦІН

Вашингтон. — Президент Труман обговорив з представниками зорганізованого робітництва, керівниками підприємств і представниками громадянства загальний плян послання до Конґресу, в якому він детально виявить нову „компромісову" кнтролю цін. Він не домагатиметься більших повновластей для контролі цін, а тільки запропонує мінімальні зміни, які його найближчі дорадники вважають за доконечні. Найважливіша потреба — це зміна однакового відсотку заробітків як для гуртових так і для дрібних продавців, як це було початку Корейської війни. За те мають бути встановлені ціни, що панували перед 25 червня 1950 і що давали вистачальні на тодішні часи зиски. Про намір президента запровадити зміну в контролі цін згадав президентів пресовий секретар Джозеф Шорт. Одначе конґресмени меншини негайно заявили, що вони проти зміни хоч би тому, що на це треба буде знову багато часу, а Конґрес має багато інших справ.

В АМЕРИЦІ

● **П'ять мужчин скочили до морської протоки Іст Ривер у Ню Йорку**, щоб врятувати від утоплення 10-річну Розу Романо. Вона вирвалася з обіймів двох і таки втопилась.

● **Військовий персонал може віддавати частину свого часу на заробітки**, як це оповістила військова влада. Дозвіл на працю в рільництві або промислі можуть давати місцеві команданти. Треба тільки дозволу на працю прилюдного бюра праці.

● **Оборону 16 комуністів в нюйорськім федеральнім окружнім суді** перебрав на себе предсідник Красвої Гілди Адвокатів, Тамес І. Емерсон, професор університету Єйл. Розправа почнеться 17 вересня.

● **Директор підприємства Мангаттан Рифріджерейтінґ Компані в Ню Йорку**, Джозеф Тамес Адамс, вступив до манастиря Францішканів і вже править Службу Божу. Хуаніта Квінґлі, фільмова зірка з Лос Анджелес ,стала монахинею в Чині Католицьких Дочок Марії.

М'АРТУР СТАВИТЬ ПЕРЕДУМОВИ СВОГО ВИСТУПУ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В САН ФРАНСІСКО

Вашингтон. — Ген. МекАртур поінформував американський уряд, що він виступить на конференції в справі мирового договору з Японією, яка має початися 4-го вересня в Сан Франсіско, але тільки за передумовою, що він буде запрошений до цього виступу не тільки американським урядом, але теж іншими аліянтами. Ген. МекАртур вже мав таке запрошення від уряду, за апробатою президента Трумана, і мав виступити в рямках америк. делеґації. Він відмовляється, вважаючи, що в такому випадку він виступав би в характері представника того самого уряду, що відставив його з посту головного командувача на Далекому Сході. Спільне запрошення усувало б цю перешкоду. З поінформованих джерел заявляють, що американська делеґація прилучилася б до такого запрошення, але вона сама не робитиме в цій справі жадних ініціятивних заходів.

Деяке замішання в ідготовці конференції викликала теж заява японського прем'єра Шіґеру Йошіди, який минулої суботи заявив в парляменті, що це не є справою Японії хто підпише договір за Китай, представник націоналістичного, чи комуністичного уряду. Ця заява створює складне положення з якого можуть скористати Совєти. Діло в тому, що в підготовчих нарадах аліянти мали погодитися, щоби власне Японія вирішила хто має підписати договір з нею за Китай, представник комуністичного уряду, що його визнає Британія, чи представник націоналістичного уряду, що його визнають Злучені Держави. Якщо Японія від такого вирішення відмовляється, то розв'язка цього питання готова створити серіозну трудність.

ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ ОСТЕРІГАЄ ЯПОНІЮ В СПРАВІ ДОГОВОРУ

Гонг Конг. — Уряд червоного Китаю поширює відкритий лист до уряду Японії, попереджуючи його, що підписання ним приготованого Злученими Державами мирового договору без підпису договору про закінчення війни з Китаєм і Совєтами буде рівнозначне з японським проголошенням війни з цими двома країнами. В листі покликаються китайські комуністи на „традиційну" кит.-японську приязнь, на спільність культури і традиції та спільність долі, і закликають японців зірвати свої зв'язки з англо-американськими „імперіялістичними агресорами" та „ворогами Азії" і зв'язати свою долю з китайським і іншими азійськими народами. В дальшому критикується американський проєкт договору, заявляючи, що Японія не може мати жадної суверенности, як довго на її території перебуватимуть американські війська та американські морські і воздушні бази. Пригадуючи, що Японія очолювала колись „спротив кольорових народів проти чужих агресорів", аж доки сама не стала агресором, в листі закликається Японію „вернутися знову до Азії" та включитися в її теперішню „оборону проти чужих агресорів".

БЕЗПОСЕРЕДНЯ ЗАГРОЗА ЗІРВАННЯ АНГЛО-ІРАНСЬКИХ НАФТОВИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Тегеран, Іран. — Голова британської делеґації на нафтових переговорах в Ірані, Ричард Стокес, відкликав вчора свої неприйняті іранським урядом пропозиції щодо полагодження нафтового конфлікту та ультимативно заявив, що коли іранський уряд до сьогодні до полудня не змінить свого становища, британська делеґація негайно виїде назад до Лондону. Ця безпосередня загроза зірвання переговорів наступила вчора на конференції між Стокесом та іранським премієром Моссадехом, в якій взяв участь теж американський посередник, спеціяльний висланник президента Трумана Аверел Гарриман. Стокес відкликав свої пропозиції та видвигнув ультимативне домагання після того, як премієр Моссадех вперто обстоював свою безкомпромісовість, хоча британська делеґація не тільки погодилась на іранські націоналізаційні принципи, але пішла на далекойдучі компроміси в чисто технічних справах. Гарриман робить ще останні зусилля для рятування ситуації. Він написав листа до премієра Моссадеха, закликаючи його прийняти британські пропозиції за базу до дальших переговорів, та даючи виразно до зрозуміння, що в протилежному випадку вину за зірвання переговорів та дальші консеквенції поноситиме в американських очах виключно іранський уряд.

НЕ ВИСТАЧИТЬ ФОНДІВ НА ЗАКІНЧЕННЯ ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ АКЦІЇ

Вашингтон, 21 серпня. — Змагаючись за ощадність, Палата Репрезентантів викреслила з бюджету на теперішній рік, який почався від 1 липня —$2,431,000 на працю Комісії Переміщених Осіб, а це загрожує докінченню переселення скитальців з Европи, як ствердив голова комісії, Едвард О'Коннор. Він пригадав, що Конґрес вирішив продовжити переселенчу акцію від 30. червня до кінця 1951 року. Ця акція має охопити головно такі особи, які опинилися поза Німеччиною. До таких належать — 18.000 польських вояків, що опинилися в Англії, 4,000 втікачів із Шанхаю, які приміщені тепер на Филипінах, 75,000 тисяч грецьких втікачів та ще 5,000 сиріт. Коли Конґрес схвалив продовжити переселенчу акцію ще до кінця 1951 р., то комісія дістала дозвіл на переселення 309,000 осіб. З них — 266,669 осіб уже одержали були візи, а треба було дістати візи ще для 42,331 осіб. Крім них чекали на візи, в дні 30. червня, 41,143 родин, з 80,000 осіб. За цифрами департаменту стейту за 30 червня дозволено видати 32,000 віз. З них були вже підписані 13,205, отже остається ще до використання 18,795 віз. Якщо Палата не скасує своєї ухвали, ці особи не зможуть приїхати до Америки. Комісар О'Коннор є тієї думки, що Палата таки схвалить наново тих $2,431,000, які викреслила давніше.

ПРЕДСТАВНИК ЧІЯН КАЙ-ШІ В ЗДА НЕ РОЗРАХУВАВСЯ З 19 МІЛ. ДОЛ.

Таіпеї, Формоза. — Національно-китайський уряд виступив з обвинуваченням проти свого авіяційного представника у Вашингтон, ген. П. Т. Мова, що він не розрахувався з повірених йому на закуп авіяційного устаткування 19,440,000 долярів, та домагається його негайного повороту на Формозу. Рівночасно звільнено з обов'язків теж його заступника, полк. Гсіянґ Вейґсіяна, під закидом занедбання своїх обов'язків, корупції та в підозрінні, що він є комуністичним аґентом. Ген. Мов перебуває у Вашингтоні від 1943 р. Його і його заступника заклякається тепер назад на Формозу, щоб вони перед судом виправдались з роблених їм закидів, хоча не покладається багато надій на те, що вони вернуться.

ВБИВНИКИ ЙОРДАНСЬКОГО КОРОЛЯ ПЕРЕД СУДОМ

Амман, Йордан. — Тут перед зложеним з трьох осіб військовим трибуналом почався судовий процес проти двох арабів, обвинувачених в недавньому убивстві короля Абдулага. Перед судом відповідають: Мусса Гусейні, якого вважають провідником єрусалимської змови для вбивства короля, і Аббед Окке, що мав займатися практичною організацією замаху. Прокуратура представила трибуналові написані і підписані зізнання обох обвинувачених, які в подробицях оповідають про організацію та виконання замаху, зв'язуючи з ним цілий ряд інших осіб та з'ясовуючи „ширші політичні цілі" виконаного скритовбивства. З їх зізнань виходить, що вже раніше був плян замаху на короля, але він не пощастив. Політичним підложжям замаху були арабські політичні суперечності на тлі Ізраїля. Оба обвинувачені, не зважаючи на їх підписані зізнання, не признаються до вини.

110,000 ВІЙСЬКА НА МАНЕВРАХ

Содерн Пайнс, у стейті Норт Каролайна.— Понад 110,000 американських вояків бігали й виконували різні стратегічні рухи в піскових горах Північної Каролайни при 93 ступнях температури Фаренгайта. Ці найбільші військові маневри від закінчення другої світової війни тривають уже другий тиждень. Війська, що відбувають ці маневри і що відбули одноріччий вишкіл, мають переїхати на службу до Німеччини. Тактичні вправи на маневрах наподіблюють справжню війну в Кореї.

„ПОДУВ ВОЛІ" для поневолених червоною Москвою народів за залізною заслоною приготовляється на аеродромі Міннесотського університету в Міннеаполіс. Ці бальоники з пластики та з гаслами волі в чеській і польській мовах, насамперед випробовується і опісля висилається до Німеччини, щоб з вітром вислати за залізну заслону.

ПЕРЕГОВОРИ В КАЕСОНҐ ПІД ЗНАКОМ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОТЕСТІВ

Токіо, 22 серпня. — Переговори в Каесонґ, обмежені тепер до „неформальних" розмов підкомітету, зложеного з двох аліянтських і двох комуністичних представників, що мали б вирішити спірну справу демаркаційної лінії для перемир'я, стояла вчора цілком під знаком комуністичних протестів проти згодного порушення аліянтами договірних зобов'язань. Голова комуністичної делеґації, північно-корейський шеф штабу ген. Нам Іль, відкинув аліянтське виснення загадкового вбивства комуністичного вояка в засідці в невтралізованій зоні Каесонґу, зголошуючи новий протест проти згодного обстрілу аліянтським літаком самоходу комуністичної делеґації, що була в дорозі з Пйонґянґ до Каесонґ. Американський літак мав відкрити минулої неділі кулеметний вогонь на відмічений білим прапором „джіп" комуністичної делеґації та „цілком знищити" — твердять комуністи. Попередній комуністичний протест проти загадкового вбивства команданта комуністичної патрулі в невтралізованій зоні Каесонґ аліянти відкинули, бо немає жадних доказів, що цей вояк справді був вбитий аліянтською засідкою. З аліянтського боку виясниться, що це могла бути провокація для зірвання мирових переговорів і її могли допуститися однаково добре південні або північні корейці. Комуністичний представник відкинув це виснення, як „незадовільне", домагаючися нового слідства та законного покарання виновників. Відносно другого протесту в справі атаки і знищення аліянтським літаком автомашини комуністичної делеґації, аліянти не можуть його прийняти вже з тої простої причини, що цього не можна з точністю провірити, але навіть коли б такий випадок мав місце, то відповідальність за це поносять виключно комуністи, бо згідно з договором транспорти їхньої делеґації повинні відбуватися тільки по наперед встановленому шляху і про кожний такий транспорт аліянти повинні бути поінформовані наперед, щоб могти дати відповідні інструкції своїй авіяції. У зв'язку з цими комуністичними протестами і обвинуваченнями в аліянтських колах підозріваються, що комуністи тенденційно створюють „випадки", щоб мати причину зірвати переговори та скинути за це вину на Об'єднані Нації. Розмови чотиро-особового підкомітету в справі демаркаційної лінії теж вчора не мали жадного успіху, бо комуністи обстоюють своє домагання, щоб ця лінія була встановлена на 38-мій паралелі, а аліянти теж не відступають від свого домагання, щоб перемир'я встановити здовж теперішньої фронтової лінії, яка в центральній і східній Кореї відбігає коло 40 миль на північ від паралелі.

ВОРОЖІ ПРОТИНАСТУПИ НА КОРЕЙСЬКОМУ ФРОНТІ

Токіо. — На східному секторі корейського фронту, де впродовж останніх днів аліянтські війська перевели цілий ряд „обмежених наступів" для „випростування" фронту, на якому вони домагаються встановлення демаркаційної лінії, збільшені новими підкріпленнями комуністичні війська перейшли вчора до протинаступу, зупиняючи дальший похід аліянтів. В більшій битві між північними і південними корейськими військами в районі Кансонґ ворог заставив аліянтів до тактичного відступу, відібравши від них два стратегічні горби. По обох боках були серіозні втрати в людях. В аліянтських колах вважається, що вчорашній протинаступ ворога був тільки передвісником цілого ряду дальших і більших атак, виносячи з авіяційних спостережень масового перекидування на фронт нових ворожих військ і постачання. Впродовж одного тільки попереднього дня аліянтська повітряна розвідка завважала на північно-корейських шляхах понад 3,000 ворожих вантажних автомашин, що були в дорозі на фронт. Вчорашньому протинаступові червоних сприяла сильна мряка. Негайно після того аліянтська артилерія відкрила сильний вогонь на ворожі позиції, як теж введено в дію сильні з'єднання авіяції. Бої продовжуються. На інших секторах фронту було помітне „пожвавлення патрульної акції. Аліянтські бомбардувальники, не зважаючи на некорисну погоду, виконали понад 500 налетів на ворожі позиції і в військові об'єкти в запіллі. Аліянтська фльота безупину бомбардує ворожі порти та оборонні споруди і шляхи постачання здовж східного і західного побережжя Північної Кореї.

ГРЕЦІЯ І ТУРЕЧЧИНА БУДУТЬ ЗАПРОШЕНІ ДО АТЛАНТІЙСЬКОГО ПАКТУ

Лондон. — З поінформованих джерел заявляють, що американській дипломатії пощастило наостанці перемогти опозицію деяких країн і у висліді Греція і Туреччина мають бути вже в найближчому часі запрошені формально до участи в Атлантійському пакті, як його повноправні члени. Обі ці країни вже давно висловили своє бажання приступити до союзу. Проти цього були головно скандинавські країни — Норвегія і Данія, як теж Голландія, побоюючись, що поширення Атлантійського пакту не тільки збільшить їхні фінансові зобов'язання, але теж можливість участи у війні, з огляду на складну політичну ситуацію на Близькому Сході. Формальне приступлення цих двох країн до союзу мало б наступити вже в найближчих тижнях і грецькі та турецькі представники вже зможуть взяти участь у нарадах Атлантійської Ради, що мали б відбутися в жовтні. Тоді теж можна буде легше опрацювати пляни середземноморської оборони, які натрапляли на всілякі труднощі.

В СВІТІ

● **Ген. Метью Ріджвей** зустрів губернатора Каліфорнії Е. Воррена на аеродромі в Токіо. Губернатор прибув до Токіо разом із Сороковою Піхотною Дивізією.

● **25 кінських хвостів** одрізав і вкрав хтось на фармі в Гоншу (Японія). Поліція шукає злодія. Добрий хвіст коштує біля одного доляра.

● **Звільнили редактора** газети Міжнародного Юнацького Табору на Райні (Німеччина) за те, що в газеті була помітна комуністична пропаґанда.

● **Аеродром на стратегічному острові** Кокос в індійському океані будуватиме австралійський уряд для важких модерних літаків.

● **Розбився літак індійських повітряних сил** в 125 милях від Бомбею. Згинули 11 чол. залоги.

● **А. Громико та інші члени совєтської делеґації** по дорозі на конференцію в Сан Франсіско прибули літаком до Парижу.

● **Спір про іранську нафту** призвів до браку мастил в Ірані для залізничних і авіяційних машин.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exxcept Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	One year	$10.00
На три місяці	$ 2.75	Six months	$ 5.25
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

За кожну зміну дареси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СПРАВЕДЛИВІ ВИМОГИ

Президент Труман, передаючи Конґресові формальну совєтську відповідь на американські пропозиції миру і приязні, попередив Конґрес, що ця відповідь не є жадною відповіддю, бо не дає „жадних ґарантій будь-яких змін у ворожій і експансивній політиці Совєтського Союзу, яка тепер загрожує світовому мирові". Президент рівночасно заявив, що Москва повинна доказати вільному світові свою добру волю та мирні заміри не словами, але ділами. При цьому він поставив совєтському урядові такі конкретні вимоги:

„Якщо уряд Совєтського Союзу бажає зробити проґрес в напрямку миру, він може припинити підривання авторитету Об'єднаних Націй; він може перервати допомогу збройній аґресії проти вироку Об'єднаних Націй; він може дати конструктивний вклад для встановлення передумов миру з Німеччиною, Австрією і Японією; він може відступити від ужиття сили для вдержання в інших країнах режимів, що не мають піддержки їх народів; він може припинити піддержку підривним рухам в інших країнах; він може перестати перекручувати мотиви і поведінку інших народів і їх урядів; він може припинити порушування основних людських прав і вольностей і він може в добрій вірі включитися в серіозні зусилля знайти способи для зменшення озброєння і для контролі атомової енергії в інтересі миру". Якщо Москва не виконає всіх або бодай відповідної частини тих вимог, Злучені Держави будуть змушені продовжувати здійснювання своєї оборонної програми для військового скріплення Америки і вільного світу — заявив президент Труман.

Американські вимоги є найбільш справедливі і оправдані та охоплюють загально цілий комплекс совєтської загрози для миру. Нас, звичайно, окремо інтересують дві з цих вимог: відступити від вживання сили для вдержання в інших країнах режимів, які не мають піддержки народів, та припинити порушування основних людських прав і вольностей.

Наперед можна твердити, що Кремль добровільно ніколи не виконає ані одної з тих вимог, не тільки тому, що він цілком не бажає собі того миру, за передумову якого президент Труман їх видвигає, але з тої простої причини, що вони є рівнозначні з вимогою ліквідації комунізму взагалі. Бо з хвилиною, коли б Кремль перестав вживати сили для вдержання режиму, то ціле Політбюро не мало б місця ані в Кремлі ані в жадній іншій закутині світу.

Проте, відносячись до справи теоретично, хочеться звернути увагу на сам принцип західного відношення до совєтських володарів, який підриває серед поневолених і загрожених большевизмом народів довір'я до моральної сили Заходу, що в боротьбі з большевизмом не менш важливе, ніж атомова бомба. Допустімо абсурд, що Сталін і його Політбюро прийняли американські поради, допустімо, що вони виконали видвигнені вимоги. Невже ж тоді вони мали б право „включитися" в зусилля вільних народів? Невже ж злодій, бандит і вбивця, з безліччю злочинів на свойому сумлінню та з людською кров'ю на своїх руках мав би бути прийнятий як рівноправний член людської спільноти з тою хвилиною, як він перестав насилувати, грабити і вбивати та без спокутування поповнених злочинів?

Це парадокс, бо злочинний виродок ніколи порядною людиною не буде. Але вже самі такі припущення, що він міг би нею стати без спокутування поповнених злочинів, наносить багато шкоди аліянтській справі, зокрема в їх теперішній психологічній війні. Наставлення і поведінка поневолених Москвою народів, що може відіграти рішальну ролю в теперішньому світовому змагу та від якої може залежати перемога або поразка вільного світу, часто стоїть під знаком страшних сумнівів: ану ж страху чи будь-яких інших уявних користей ради Захід погодиться з Кремлем, ану ж Кремль піде на тактичні компроміси та дістане вільну руку на опанованій ним території, а може ще й західну допомогу для скріплення свого диктаторського режиму, як це вже було в дотеперішній історії. Що ж тоді станеться з тими народами?

Ясно, що такі міркування не можуть скріплювати західних позицій в теперішній боротьбі. Тому найвищий час, щоби західний світ авторитетно і з притиском поставив вимогу визволення українського та всіх поневолених народів, включно з російським, як кінцеву і безкомпромісову передумову свого розуміння світового ладу, справедливости і миру.

ДОГОВІР З ЯПОНІЄЮ

В днях від 4-го до 8-го вересня відбудеться в Сан Франсіско, в Каліфорнії, одна з найбільш замітних міжнародних конференцій, у висліді якої має бути підписаний мировий договір з Японією. Конференція відбудеться в залі тої самої місцевої Опери, в якій відбулася перша установча сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй шість років тому. Підписання договору буде подією, про які кажемо, що вони „творять історію". Цей договір діяметрально різниться від всіх в історії договорів з переможеними. Що більше, Японії плянується забезпечити ключеве місце в східно-азійському політичному трикутнику, з Росією і Китаєм, як партнерами в балянсі політичних сил. Ясно, що Кремлеві не може це подобатись і він вже поробив всі можливі тепер для нього заходи, щоб до цього не допустити. Насамперед, совєтський уряд, який впродовж цілої довгої і дбайливої підготовки договору називав його „нелеґальним" і проти нього виступав, нагло зголосив свою участь в конференції, очевидно не на те, щоб договір підписати, але є зриною метою, щоб до його підпису не допустити, або бодай відповідною пропаґандою послабити.

Проте, подобається це Сталінові чи ні, договір таки буде підписаний. Так щонайменше заповів державний департамент Злучених Держав, відкидаючи згори будь-які заходи для відновлення дебат над постановами договору та обмежуючи совєтську ролю до підпису, або до вияснення причин відмови від підпису.

Головні постанови договору зводяться до таких проблем: Японії має бути привернена повна суверенність на її етнографічних територіях, обмежених до чотирьох її головних островів. Стратегічні острови, як Формоза та Окінава, залишаться тимчасово під протекторатом Злучених Держав. Здобута завойованням стара японська імперія від Манджурії до багатьох островів на Пацифіку перестає існувати. Оборону Японії, заки вона двигнеться господарсько та зможе створити і забезпечити свою армію, перебирають Злучені Держави окремим договором, що уповноважнює Америку вдержувати в Японії та на суміжних територіях військові гарнізони, користуватись морськими і авіяційними базами і т. п.

Обов'язок заплати воєнних відшкодовань встановлено в договорі тільки „принципово", бо Америка, яка витрачає тепер мільйони долярів на допомогу японському господарству, не має бажання платити за Японію ще й відшкодовання. Деякі конкретні відшкодовання дістануть у формі сирівців Филипини та деякі інші країни. Японці задержать собі надалі свого імператора, якого Сталін хотів судити за „воєнні злочини", дарма, що він був з ним в союзі за ввесь час війни. Започаткований в Японії ген. Мек Артуром демократичний розвиток розвивається тепер якнайкраще самими японцями та відповідно до їх світосприймання.

Все це йде на нерви Москві. Для неї бо важливий не Китай зі своїми просторами і мільйонами головного населення, але Японія, зі своєю індустрією. Японія, а не Китай завжди були і залишилися ціллю Москви в Азії.

І цеї цілі Москва малощо не дістала в подарунку від Рузвелта в Ялті. Рузвелт думав, що Злучені Держави потребуватимуть Москви для закінчення війни з Японією. За два тижні „символічної" участи Совєтського Союзу у війні з Японією, Сталін мав дістати не тільки Манджурію і частину Японії, але й половину Кореї та практично контролю над цілою Азією.

Після війни положення діяметрально змінилося і тепер Сан Франсіско вже не тільки не буде повторенням Ялти, але й має виразну мету направити ті первородні гріхи, що їх відносно Азії поповнено в Ялті.

В цій справі Америку піддержує солідарно ввесь вільний світ і тут вже нічого не змінять навіть найхитріші совєтські помисли.

Америка крізь совєтські окуляри

В одному з червневих чисел „Правди" з'явилася велика стаття Д. Заславського (на цілий „підвал") про журнал „Америка", що його видає Інформаційне Бюро ЗДА для совєтських читачів. Автор накинувся на американський журнал, закидаючи йому неправдиве освітлення так званого „американського способу життя". Совєтський журналіст не вірить, що американський робітник живе в добробуті. Д. Заславський підходить до оцінки американської дійсности з точки зору людини, яка бачила тільки совєтську „практику". Тому совєтському журналістові не вкладається в голову можливість добробуту робітника в умовах „мілітаризації промисловости в ЗДА". І на підставі практики совєтського життя, де ця мілітаризація дійсно таки дуже дошкульно і боляче відчувається і доводить робітника до злиденного жебрацького життя, Д. Заславський, бачучи тільки цю совєтську „практику", думає, що і в Америці побільшений воєнний бюджет викликає голод і злидні. І Д. Заславський малює фантастичну картину жахливих умов американського робітника:

„Ясно, що цей „середній" американець ніяк не зводить кінців з кінцями. Він недоїдає, не може обновити одежі, не може прогодувати свою родину, не може платити за порядне помешкання. Він жебрак, або на межі жебрацтва". Д. Заславський навіть підрахував, що в Америці є „не менше 30 мільйонів людей, в тому числі мільйони дітей, що приречені на хронічний голод."

Пан, чи то пак „товариш" Заславський, судить по собі. Коли шалене озброєння Совєтського Союзу дійсно доводить мільйони експлуатованих совєтською державою людей до голоду, то на цій підставі він виводить теж дикі фантазії про Америку, забуваючи при цьому, що американські комуністи, прочитавши цю статтю, самі готові перестати вірити вабріханій совєтській пропаґанді.

Тов. Заславський забуває, що цю його статтю читають і сміються з неї американці в Америці, ті самі „30 мільйонів голодуючих американців", про яких він з таким жалем і співчуттям пише. А чи він знає, що ці „голодуючі" мають власні будинки, авта, тисячі долярів у банку, а щодо їжі та одягу, то в Америці цієї проблеми зовсім ні для кого не існує. А чи знає він, як живуть тут ті люди, що в свій час зазнали совєтського „раю"? Вони приїхали сюди без цента за душею, приїхали з боргами тим благодійним організаціям, що позичили їм гроші на переїзд від порту до місця призначення. За рік ці люди не тільки сплатили борги, а змогли придбати собі все необхідне: і одяг, і меблі, і добрі мешкання з холодільниками, радіоприймачами, а дехто і власні будинки. І всього цього вони досягли без цента допомоги з боку держави, і всього цього досягли, працюючи на найменш оплачуваних працях (бо не знали мови!) А про їжу нічого й говорити.

Ще більше сміх розбирає, коли Д. Заславський описує страшні і ще фантастичніші картини американських страйків і розповідає про причини цих страйків. І знову перед очима Д. Заславського виринають спогади про колишні страйки в царській Росії, картини „9 января", і він пише про криваві сцени, що супроводять робітничі страйки в Америці, про „голод". Ось одна цитата, що викликає не сміх, а просто реґіт: „... чому із одного кінця країни в другий прокочуються страйки і впродовж місяців робітники голодують, щоб піднести платню і позбавитися від нестерпного („мучительного") хронічного недоїдання". Мабуть таки дуже далося в знаки Заславському це „хронічне недоїдання", що він так на ньому наголошує, що він з хворої голови перекладає на здорову. Д. Заславський ніяк не може повірити кореспондентові Ню Йорк Таймс, який дає такий опис страйку на одному великому підприємстві: „Пікетування мало чисто формальний характер і було доручено лише малій групі страйкарів, які майже весь час сиділи на лавці, слухали радіоповідомлення про хід страйку або грали в карти".

Це правдиве повідомлення кореспондента Ню Йорк Таймсу Д. Заславський кваліфікує як „вранье бесстыжего журналиста". В голові совєтського журналіста не вміщається така картина страйку. Бо, знаючи тільки російські страйки минулих часів з їх кривавими сценами, Д. Заславський НЕ МОЖЕ уявити собі таких страйків, які описав кореспондент Ню Йорк Таймс'у. Та чи він знає, що тут, в Америці, страйкують не від голоду, не від „хронічного недоїдання", а від того, що хочуть мати ще більше, ніж мають. Та чи він знає, що моряки страйкували, домагаючися, здається, замість ста долярів на тиждень сто десять та домагаючись, замість одного вихідного дня на тиждень двох днів. Оце таке „хронічне недоїдання"! До речі про вихідні дні. У СССР колись була „пятиденка", потім стала „шестиденка", і нарешті „семиденка". Робітник у СССР шість днів працює, а один день відпочиває. В ЗДА робітник працює на тиждень тільки п'ять днів, а ДВА дні відпочиває. А в СССР в останній час, щоб ще збільшити кількість робочих днів, скасували навіть день смерти Леніна, що до цього часу був неробочим днем.

Отже, парафразуючи кінцеві слова статті Д. Заславського, можемо відповісти йому, додержуючися його стилю: „Коли Д. Заславський розповідає совєтським людям казки про те, як „хронічно недоїдає" робочий люд в ЗДА і як щасливо живе люд в СССР, то боги на Олімпі воскресають спеціяльно для того, щоб зайтися гомеричним реготом".

І. Заокеанський

Слово до старої іміґрації

Проживаю в Америці довші роки і пригадую давніші часи, яка тоді була українська робота, як горіло тоді українське життя. Хочу пригадати це іміґрації старших часів, бо, можливо, деякі призабули. Також треба звернути увагу на теперішню їхню байдужість до українських справ.

Думаю, що теж для новоприбулих буде цікаво довідатись дещо про давніше українське життя.

Приїжджали ми до Америки на короткий побут, щоб заробити трохи грошей і вернутися в рідні сторони. І хоч ми мріяли-думали про поворот, то всетаки ми тут не сиділи із заложеними руками, і не очікували часу, коли кораблі відвезуть нас назад до Европи. Ми продовжували працю, яку започаткували перші українські піонери. Насамперед — ми ставали членами українських церков і організацій, які тоді існували, а як де не було ще української церкви, ми організували парохії, будували церкви і при церквах творили ріжнородні організації, та не жалували труду ані грошей для тої та інших наших народних цілей.

Правда, тоді ми були молоді, в повній силі віку, у нас горіла щира жертвенна любов до Рідного Краю, а допомога для нього була для нас самозрозумілою.

З природи були у нас здорові, сильні співацькі голоси, і багато з нас належали до хорів, які своїми виступами вшановували пам'ять великих українських провідників. А коли листопадовий зрив з 1918 року увійшов в традицію, ми кожного року вшановували академії і вшановували пам'ять борців, поляглих за волю українського народу.

Дуже часто американці запрошували наші хори і не могли намилуватись українськими піснями. Чимало з нас належали до аматорських кружків і давали ми театральні вистави.

... раділи, як нашим рідним на рідних землях було добре, як повстала Українська Держава, але сумували і жаліли, як вороги знищили українську самостійність і ув'язнювали та нищили український нарід. Тоді ми в Америці ставали в обороні наших рідних поневолених братів і сестер, ми організували великі маніфестаційні походи, як у великих так і в малих містах, влаштовували масові виступи у великих американських залях, на яких крім українських промовців, виступали визначні американські політики. На таких протестаційних зібраннях ми ухвалювали відповідні резолюції і посилали їх до Вашинґтону та до столиць других країн. Треба згадати, що залі, в яких відбувалися такі віча, були переповнені, ніщо не могло здержати нас від участи: навіть жінки з дітьми на руках приходили, бо тоді у нас була щира любов до всього, що українське, ми уважали святими обов'язком брати учать у вічах та інших імпрезах.

За покликом тодішніх українських політичних організацій переводили ми збіркову акцію і допомагали краєвим організаціям та установам. Ми збирали фонди на Рідну Школу, на Просвіту, на Дім для Українських Інвалідів і на їх удержання, та політичних в'язнів, на фонд Визвольної Боротьби і на інші цілі.

Також добровільно себе оподатковували і з такого оподаткування допомагали українським студентам, які по розпаді Української Держави опинились на чужині і там докінчували студії. Ми складали національну позичку для Західної Української Республіки.

Завдяки жертвенності з Америки повставали Народні Доми в повітових містах. Односельчани допомагали читальням, Січам, Соколам у своїх селах. Були між нами й такі, що свої хати дарували для таких цілей, як наприклад недавно померший бл. п. М. Дзюбинський, дарував свою хату і город для читальні свого рідного села Глубока в Самбірщині.

Не можна забути за день 21-го квітня 1917 року, коли то за старанням Українського Народного Комітету тодішній президент Вудров Вилсон проголосив „Український День" на цілу Америку. Тоді, де тільки проживали українці, творили комітети „Українського Дня" і було велике захоплення тою справою. Хоча „Український День" випав в тижні, то ми, тодішня іміґрація, не жалували робочого дня, але брали пушки в руки і з відповідними написами ходили вулицями міст Америки та збирали від американців пожертви на допомогу потерпівшим у війні українцям.

Хоча грошева допомога для Рідного Краю тепер відпала, бо за залізну заслону такої допомоги не можна посилати, але ми можемо і повинні допомагати іншим українським цілям. Знаємо, що в Західній Европі ще тисячі нашого народу, які були силою вивезені на каторжні роботи, або, рятуючи своє життя перед азійською навалою, втікали з рідних сторін в світ за очі. Тепер між ними багато є в старих роках, або немічні, яких приймати не хочуть інші держави, тому нашим обов'язком є таку допомогу дати.

Також маємо давати допомогу активній українській боротьбі проти комуністичного окупанта. У. П. Армія своєю геройською боротьбою дивує весь світ. Маємо допомагати Науковому Товариствові імени імени Шевченка. Хто з нас не пам'ятає його корисної праці на рідній землі!

Є також і інші цілі, яким ми повинні допомагати. Пожертви на таку допомогу маємо слати на руки Українського Конґресового Комітету, що збирає так званий Національний Даток, який виносить тільки 10 долярів річно від особи. Чей же на таку суму нас всіх стати і вона не є понад наші сили.

(Закінчення на стор. 3)

М. Заклинський.

ЧОВНАМИ ПО РІКАХ ПОЛІССЯ

3)

Меткіші таки придумали раду: Коло водного роздоріжжя приставали до берега. Якщо не було близько дерев, вилазив один на копицю, що на поліській рівнині є доволі високим становищем, і бачив, куди човнам плисти.

Мабуть і річка Стоход має близько устя багато ходів і від того пішла її назва.

Незабаром у околиці села Сінчичі пережили ми пригоду, що з усіх найяркіше врилася в пам'ять.

Почався той день приємно: Ми добули багато риби. Ще з вечора поліщуцьким звичаєм занурили були в воду вершу, щоб ніччю наловилася риба. Ранком приходимо — верша порожня. Що за диво? Розпитуємо рибалку поліщука. Він пояснив, що мабуть раннім ранком забрав хтось рибу з нашої верші, коли спорожняв свої... А ви наберіть собі риби з сусідніх верш, скільки хочете. Ніхто вам нічого не скаже. Скоро наловиться друга. Це ж Бог рибу дає!"

З таким розумінням справи ми радо погодилися і мали багато риби. Не було часу пекти її, бо ми вже відпливали, зате добре послужила вона товариству на обід.

По полудні з захмареного неба почав падати дощ. Не перестав ускорі, як досі бувало, а розпадався на добре, густий і дрібний. На воді нікуди перед ним сховатися, а непромокливі плащі мало хто мав.

Скоро товариство промокло. В кишенях повно води, штани прилипли до ніг і проймає холод. Прилипла сорочка до плечей, по них течуть струмки з рамен і шиї. Пильніш веслуємо, щоб загрітися — не помагає. А тут дощ дальше січе, густий і жвавий, аж вода лящить. Непромокливі плащі також почали щораз сміливіше пропускати воду.

Ніде на березі не видко хати, щоб сховатися й висушити одяг. Розпинати шатра і ставати на нічліг скавтмайстер не згодився. Це ж пополудне. Замало ми ще сьогодні проплили.

Скоро сунулись по воді наші човни під рівномірним дощем. Здовж берегів довгими смугами взявся очерет. За тими зеленими стінами сховалися береги і хати.

Промокнути підчас ходу, це ще пів біди, бо хід розгріває і людина не мерзне. Куди неприємніше — мокнути на воді. І тепер одні костиніли веслуючи, другі сидівши без руху.

Почало смеркати, а ми все ще сунулися здовж очеретяної стіни, не бачивши берега. Де-неде стриміли з води високі стовпи зі знаками для кораблів, що пливуть Припяттю. Скавтмайстер спитав, хто полізе на верх стовпа, розглянутися по березі, чи є там добрі умовини причалити.

Зголосився Горбачевський. Човен приплив до стовпа і він справді поліз по гладкому, мокрому стовпі на сам верх. Звідтам звідомляв, що бачить подальше хату і хозяйку, що доїть корову; напроти нас стоять на луці копиці сіна і на березі сяги дров. Спершу товариство з захопленням дивилося на ого надзвичайний осяг сили і справности, але ще з більшим захопленням слухало його слів.

Він попровадив човен крізь густий очерет до берега. Дощ не переставав ані не зменшився. На насиченій водою траві ставили ми швидко шатра й обкопували їх рівцями, щоб не текла під них вода. Горбачевський розколював на поздовж метрові дрова і розклав, крім огню під кухнею, ще й велику ватру.

Наплечники також частинно промокли, хоч були сховані під бортом. Їх повитягали ми з човнів, наносили з середини копиць багато сіна і грубою верствою постелили в шатрах. Із наплечників витягали всячину: білля, злежані плащі, блюзи, ліжники. Викручував не один із ліжників воду, одначе висушити їх при ватрі не вдалося, бо дощ усе наново промочував.

Попередягались у сухе і напів сухе та полягали. Коли зварено вечерю, мало хто прийшов по неї. І голод не мав сили вигнати промоклих із тепла на дощ.

Скавтмайстрові це не сподобалося: Розкисли, мовляв, від кількагодинного дощу. Він бажав бачити пластунів більш загартованими.

Із пів години по вечері залунав наказ: „Збірка!" На ній не бракувало нікого. Ті, що відреклися вечері, щоб не виходити на дощ, стояли тепер усі в ряді. Справник старанно вирівняв ряд, закомандував: „Струнко!" — і зголосив скавтмайстрові, що всі учасники водного мандрівного табору, в числі 20, приявні на збірці. Цей відбував збірку повільно, без поспіху, як за найкращої погоди, хоча й він промок і промерз. Із ним усі терпеливо стояли під дощем, хоч не один дзвонив зубами. Він зарядив, що треба було, щодо варти вночі та ладу вранці — і пустив їх до шатер.

VI.

Вранці зійшло на безхмаре небо велике рожеве сонце і напричуд гарно осяяло високі очерети, блакитні води могутньої Припеті та мокрі шатра на ще мокрішому березі. Загостив погідний, радісний день, наче нагорода для тих, хто мужньо й гартовано видержав учора твердий тягар непогоди.

На стійці стояв Довгопільський, хоч я бачив його при цьому занятті ввечорі. Він пояснив на мій запит, що повинен був вартувати дві години — до півночі. Коли ж пішов будити свого наступника і побачив, як цей хлопчак смашно і твердо спить, лишив його в спокою, а не знавши, хто повинен іти на стійку по ньому, сам простояв до ранку.

Оце по пластовому!

Величній був настрій підчас плавби того ранку. Аж звіявся вихор і трохи утруднював плавбу. Припеть стала широка, наче Дніпро.

Мапа показувала, що вже близько велике поліське озеро Нобель. І справді ще здалека побачили перед собою розбурхане його плесо. Вітер став ще сильніший.

Коли доплили ми до нього, воно грізно ревло під гострим вихром і люто наступало на беріг. Поліщук рибалка, що порався на березі, остерігав перед плавбою по розбурханому озері. Наші човни, мовляв, затонуть.

Наш досвідчений провідник не мав такої лихої думки про негайну плавбу. Він не хотів ждати, невідомо доки, аж буря затихне. Поробив деякі зміни в обсаді човнів, за стерна посадив найдосвідченіших — і вирушив.

(Продовження буде).

Володимир Савченко.

ДУМКИ СТАРОГО ВОЯКА ПРО СУЧАСНІСТЬ

(Закінчення).

На наш погляд мудра й щира політика до Японії забезпечить рівновагу на Далекому Сході. Це потрібно тим більше, що частина американської території є по сусідству з СССР. Від північно-східної Азії, а саме Чукотського півострова, Аляску відділяє тільки Берінґова протока, широчиною 75-100 км.

До того ж не треба забувати, що японці — це найкращі вояки в Азії. Перед II. світовою війною Японія нараховувала на своїх островах біля 65 мільйонів населення. Хоч вона не така численна, як її сусіди, але вояцькі якості перевищать кількість, як це свідчить історія.

Найкраща оборона перед імперіялістичним зазіханням москаля — це союз із Японією. Тоді буде спокій не тільки на Сході, але й на Заході, в Европі.

Рік війни в Кореї ще раз довів, що на війні не завжди відіграє численнна перевага, а головним робом моральний стан війська, удосконалена модерна зброя, краща підготовка командного складу, а особливо талановитість самого головнокомандувача.

Для страхополохів здавалося, що станеться щось несамовите. Якже! Китай нараховує 450 мільйонів людності та ще як озброять його большевики (СССР), то він буде непереможний! І що ж? Тепер і страхополохи переконалися, що кількість населення у державі, це ще не доказ, що вона спроможна зорганізувати могутню й боєздатну армію. Завів і СССР. Червоні москалі не спромоглися не тільки належно організувати й озброїти для поважної війни мільйонові маси китайців, але таким бездарам, як СССР треба ще довшого часу, щоб самим бути озброєними відповідно до сучасних вимог військової техніки, не кажемо вже про моральний стан армії.

Авторитет СССР, як бойової сили, упав тепер в очах азіятів. Вони на своїх хребтах переконалися, що СССР це страхопуд. Він багато обіцяє та й тільки. От пересварити, підштохнути, аби хтось інший виступив збройно, на це він майстер. Заварить кашу, а сам лишається на боці та тільки руки потирає від приємності. На цьому ділі хоче заробити або показати з метою пропаґанди, що він стоїть за мир і навіть пропонує послуги, щоб помирити сторони. Воювати СССР може тільки з слабшими від себе, а особливо, коли в державі нема єдності. Згадаймо 1940 р., як тяжко їм було воювати з маленькою, але героїчною Фінляндією.

Досвід війни в Кореї показав також, що підчас війни, коли політика вмішується несвоєчасно в стратеґію, то це тільки приносить шкоду швидкому й позитивному закінченні війни. Як би генерал МекАртур мав право бомбардувати бази кожного ворога на його території, хто б збройно не виступив проти військ ОН, то не виключено, що війна могла б була закінчитися, як не в кінці 1950 р., то напевно ще на початку 1951 р.

Нема виправдання для тих, хто твердить, ніби бомбадування китайських баз спричинилося б до III-тої світової війни. Коли б червоні москалі були готові до великої війни, то вони б тепер використали прекрасну нагоду відіграти ролю оборонця покривджених і виступили б одверто по боці північних корейців.

На нашу думку правдивий державний муж і патріот не повинен оглядатися на свої чисто персональні вигоди та не дивитися на майбутнє держави очима короля Франції, Людивика XV. — „після мене хоч потоп" і не наслідувати Ллойд Джорджа, для якого на першому пляні була торгівля фунти, як також не обмежуватися порівнюючи дрібними потребами сучасности. Можливо, що дещо на перший погляд буде тимчасово навіть вигідне для держави, але треба тверезо й сміливо глянути в майбутнє і прикласти всі свої сили, енерґію, волю, аби забезпечити розквіт і велич свого народу й держави не тільки в сучасному, але й у майбутньому, а не навпаки.

Погоджуємося, що не без того, що якась випадкова бомба, залетіла б і до Америки та спричинила б де-яку руйнацію, але для осягнення великої ідеї понесено б все ж таки менше жертв, ніж коли б, у майбутньому більше підготований ворог людства раптово, без оголошення війни, як це вже нераз було навіть у XX. віці, зненацька зробив би напад.

Не треба забувати, що москалі - большевики є імперіялісти й до того фанатики комунізму. Вони не будуть дивитися так сантиментально, як дехто з сучасних діячів у Америці. Коли вони будуть збройно готові та до того ще прийдуть інші сприятливі умови, вони безумовно зроблять несподіваний напад.

Отож конкретно: рішучо треба відкинути тактику струся та взяти за жабри червоного імперіяліста москаля. Не понижувати свою державу уступками червоній Москві, бо уступки тільки підсилюють апетити червоних і збільшують їх нахабство. І навпаки: вони рахуються тільки з силою і рішучістю. Ті, що думають, ніби москаль може вести одночасно велику війну проти коаліції на Сході й Заході, виявляють повне незнання московської імперії та її історії.

Відсування рішучого порахунку з СССР тільки затягає справу, але не розв'язує і зволікання це тільки вода на млин червоного москаля. Слід нарешті роззброїти його в той чи інший спосіб, аби відібрати в нього охоту зазіхати на нові території та визволити з-під нього поневолені народи.

Не слід лякатися навіть III. світової війни, бо тепер вона принесе поразку Москві і знівечить усі її сатиничні задуми.

Мир на 38 паралелі — це поразка не тільки Америки, а й пониження авторитету ОН. Навіщо ж витрачено стільки коштів та понесено стільки людських жертв? Це попросту була б зневага героїв, що полягли на бойових полях Кореї. Тільки об'єднання всієї Кореї на правдивих демократичних засадах та покарання злочинного уряду Північної Корейської Республіки розрубає „Гордіїв вузол" у Кореї. Мир за всяку ціну — це ілюзійний мир і може принести деяку тимчасову користь тільки хіба тим, хто зацікавлений, щоб заслужити титул миротворця від короткозорих прихильників такого миру та забезпечити собі від них більше голосів на випадок яких-небудь виборів.

При переговорах про мир на Далекому Сході, большевики, аби вплинути на них на свою користь, роблять ріжні маневри. Тим то не слід звертати ні на що уваги і бути рішучими, та неуступчивими. А тимчасом військам на фронті в Кореї треба бути приготованими завчасно на все, щоб негайно дати належну відсіч червоним провокаторам.

„На цьому місці варто пригадати епізод між москалями й японцями на Далекому Сході в 1938 р. Отож з липня 1937 р. Японія провадила війну з Китаєм. Для Москви було важно, щоб японсько-китайська війна тяглася якнайдовше. Через те й вона цілий перший рік тієї війни сильно допомагала Китаєві зброєю, набоями та взагалі всім необхідним для затяжної війни.

Але японці безупинно йшли вперед. Використовуючи те, що головні сили японського війська втягнулися в глиб величезних просторів Китаю і були вже також далеко від кордонів СССР; далі, що Японія досить уже виснажена війною з Китаєм, яка тягнулась уже цілий рік — Москва нарешті рішилася на збройний виступ проти Японії. Це сталося на початку липня 1938 р. Большевики зосередили в околиці затоки Поссієта не менше як три дивізії піхоти, змоторизовані відділи, кілька сот танків та значну кількість гармат і літаків. А 11 липня перейшли кордон, заняли узгіря Чан-Ку-Фен у Манджу-Куо.

Протести Манджу-Куо й Японії ні до чого не довели. Тоді японці заатакували війська СССР, нанесли їм поразку й викинули їх поза межі Манджу-Куо й Кореї, а узгір'я Чан-Ку Фен залишилося за японсько- манджурськоми військами. Цей випадок підтверджує наглядно кашу думку, що з большевиками можна розмовляти, вразі їх вибриків тільки так, як зробили з ними японці.

Отже ще раз повторюємо: СССР рахується тільки з силою і рішучим поступованням. Всякі уступки трактує, як слабість і використовує їх для своєї пропаґанди, продовжуючи своє загарбництво.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ГРОМАДЯНЕ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО М. НЮ ЙОРКУ, — УВАГА!

В неділю, дня 16. вересня 1951, перший раз в Ню Йорку та взагалі в Америці відбудеться

„ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ"

у зв'язку з тим підготовляється

Величавий Фестин

з незвичайно цікавою програмою в

MAPLE GROVE PICNIC PARK
46th Ave & 160 St, Flushing, L. I.

Парк буде відтворений від год. 10:00 передполуднем. Музика й Танці!
Всіх громадян метрополії Ню Йорку запрошує до ласкавої участи

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕР.-УКР. ОРГАНІЗАЦІЙ МЕТРОП. НЮ ЙОРКУ

КОНЦЕРТ

БІЛОРУСЬКОЇ ТЕАТРАЛЬНОЇ ГРУПИ
під мистецьким керівництвом АЛІМПА МЄЛЕНЦ'ІВА

СУБОТА, 25. СЕРПНЯ 1951.

в RUSSIAN AMERICAN PEOPLE HOME, 431 E 6th St., New York, N.Y.

Початок о год. 8-ій ввечорі

В програмі виступ солісток Білоруського Театру Опери (сестри Мєленц'єви), дуети, жіночий ансамбль і ін.

Квитки в ціні 99 центів продаються від год. 7-ої ввечорі на залі.

— ПІСЛЯ ВИСТАВИ ЗАБАВА! —

Білор.-Америк. Допомог. Комітет, Від. в Ню Йорку

УВАГА! УКРАЇНЦІ НЮ ГЕЙВЕН І ОКОЛ.!

Товариство „Любов" і Українська Січ

—: устроюють :—

ОСТАНІЙ ПІКНІК

СЕГО СЕЗОНУ

В НЕДІЛЮ, 26. СЕРПНЯ 1951.

AUGUST 26, 1951

в SEA CLIFF LIGHTHOUSE POINT НАД МОРЕМ

Всіх громадян так місцевих як і позамісцевих запрошуємо взяти якнайчисленнішу участь в цьому Пікніку, де при спільній забаві віддихнемо свіжим воздухом над морем.

—ДОЩ ЧИ ПОГОДА — ПІКНІК ВІДБУДЕТЬСЯ, бо заля крита!—

Початок від год. 12-тої в полудне до 9-тої ввечорі

До танців буде приграваги першорядна орхестра!

ВСТУП 75 ЦЕНТІВ

Дороговказ: Врати бос на Chapel або Crown St. Lighthouse Bus, а висісти на Rhea St.: так само машинами тою дорогою за босом.

Комітет постарається задоволити всіх!

ЛЬОЯЛЬНІСТЬ НА СЛОВАХ ЧИ ДІЛАХ?

Торонто, найбільше канадійське англомовне місто, мало з-давна додатковий закон місцевої влади, який обстоює, щоб усі громадські урядовці були британськими підданими. Проте недавно леґіслятура Онтаріо видала Акт про Справедливі Працедавчі Відносини, який забороняє працедавцеві відмовити комунебудь працю з причин расових, віровизнання, кольору, предків, національности чи місця походження. Виникло отже питання, чи торонтський згаданий закон все ще обов'язує. Довкола цього питання розгорнулася в Міській Раді дискусія. Ось уривки з передової статті на цю тему в „Торонто Стар":

„Враження про те, що Канада є британською колонією, а не незалежною державою, здається постійно ще залишається в деяких людей, які повинні бути більше поінформовані. Очевидно нема ні законодавства, ні конституційних змін, чи самостійної акції в Канаді, які могли б прогнати це хибне переконання з умів твердолобих.

„Візьмім, нпр., заперечування торонтського контролера Саундерса проєкту уневажнення постанови місцевої влади про те, що кандидати на міські пости повинні бути британськими підданими... — „Це є дуже льояльне британське місто" — заявив контролер Саундерс підчас дебати ради контролерів...

„Контролер Саундерс очевидно потребує пригадки про те, що ще в 1946 році парлямент ухвалив закон, на основі якого мешканці цієї країни стали канадійськими громадянами. Цей закон проголошує також, що канадійські громадяни є підданими короля і більшість з нас так власне хоче ставити справу. Однак це є тільки другорядна частина нашої тотожности. Основна частина є те, що ми канадійці...

„Плекаймо цінні британські традиції, які ми одідичили, але будьмо більше горді з нашої канадійської національности...

„Спротив контролера Саундерса анулювати додатковий закон є цілковито безпідставний. Він побоюється, що, мовляв, місто буде змушене заанґажувати особи, „сумнівної" вірности; але справді Акт про Справедливі Працедавчі Відносини не примушує міста приймати будь кого на працю. Якщо місто сумнівається в компетентність або певність аплікантa, то воно має свободу дії і без уваги на Акт — може відмовити праці"...

„Телеґрам" — щоденник у Торонті — зайняв таке становище:

„Заввага контролера Саундерса, що місто повинно мати право відмовити зайняття на життьово - важливій міській службі кожному, чия вірність є сумнівна, здається є вичитуванням в провінційному статуті чогось більше, ніж там написано. Статут тільки забороняє неґативне ставлення до людей з огляду на кольор їхньої шкіри, їхню расу, віровизнання, національність чи походження. Там не говориться нічого про те, що працедавець є змушений приймати когонебудь з катеґорій наведених вище, кого він підозріває в нельояльності, або хто є некваліфікований, або виглядає на незадовільного з інших причин.

„Є можливо, що аплікант — британський підданий —, а тим самим придатний на працю на основі міського додаткового закону, може бути більшою загрозою для публічної безпеки, ніж інший аплікант, який не відповідає тому приписові. В останніх роках в Канаді було декілька випадків, коли британські піддані свою нельояльність до Канади виказали, а рівночасно і виказали свою льояльність до комуністичної ідеології."

„Американські національні парки – заповідники"

Про історію заповідників у Злучених Державах і про людину, що багато зробила для їх розвитку, оповідається в новій книзі Роберта Шеклянда „Стів Метер — опікун національних парків". Ці парки-заповідники — великі простори незаймaної природи, „призначені й збережені „для користи й приємної розваги людей" — і вже протягом довшого часу правлять за місце вакацій для мільйонів американців.

Стів Метер народився в Каліфорнії 1867 року. Одного разу, коли 1915-го року, відвідавши деякі заповідники й побачивши хиби в їхньому адмініструванні, він написав роздратованого листа до Секретаря відповідального за заповідники Департаменту.

Незабаром він одержав від Департаменту таку відповідь: „якщо Вам не подобається праця адміністрації парків, приїздіть до Вашинґтону і візьміться самі до цієї справи".

Стів Метер прийняв пропозицію, і незабаром до Уряду посипались проєкти від нового директора, як краще організувати адміністрування національних публічних парків-заповідників, щоб зберегти для майбутніх поколінь незаймaними території з їх природними та історичними цінностями.

Упродовж кількох дальших років нова адміністрація видала правила охорони заповідників. Сім нових територій було оголошено заповідниками, як ось: „Акадія" в штаті Мейн, що кілька років тому зазнала багато лиха від лісових пожеж, „Ґранд Каньйон" у штаті Арізона, — величнa, на цілу милю, долина річки Колорадо; Гора МекКінлей на Алясці, не тільки найвища в цілій Північній Америці, але й також найбільший глейзер на Алясці, і „Сіон" — багатобарвна долина в районі пустелі й каньону південної частини штату Юта, і інші.

Нова дирекція заповідників передбачила, що число проїздів автами в Америці з сотень тисяч збільшиться до мільйонів, як це й є тепер, а тому всупереч багатьом протестам, щоб відвідувачі заїздили своїми автами на територію заповідників, усе ж таки побудувала всередині заповідників дороги й будинки для приїжджих. Ворота заповідників були гостинно відкриті для відвідувачів, особливо підчас першої світової війни, коли туристичні подорожі за кордон були обмежені. З ініціятиви Стів Метера було опубліковане гасло: „Найперше оглянь Америку". Число відвідувачів заповідників зросло з 334.000 в 1915-ому році до трьох мільйонів 1928-го року. 1950-го року майже 32.000.000 осі бвідвідали заповідники.

У книзі Роберта Шеклянда подано історію наших заповідників, починаючи від 1872-го року, коли перший наш заповідник — Єлловстовн парк — був відкритий, аж до сьогоднішнього дня. У книзі тепло відзначено заслуги ентузіяста цієї справи, директора Стів Метера, який любить незаймaну природу Америки й дбає про те, щоб зберегти бодай частину її для людности Злучених Держав.

УВАГА! НЮ ЙОРК ТА ОКОЛИЦЯ!

Осередок СУМА в Ню Йорку запрошує Всіх на

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ МОЛОДІ

(YOUTH DANCE)

яка відбудеться

В СУБОТУ 1-го ВЕРЕСНЯ — SEPTEMBER 1951

в великій залі LENOX HALL при 2-ій вул., між „В' і „С' ав., Ню Йорк

Грає Оркестра п. Семанiва

Початок о год. 8-ій — Забава до ранку

СЛОВО ДО СТАРОЇ ІМІҐРАЦІЇ

(Закінчення зі сторони 2)

Знаємо, що УККомітет веде також і політичну працю, освідомлює політичний світ про Україну, про український нарід і його змагання до вільного життя. Також знаємо, що в американськім сенаті і Конґресі підносяться голоси в обороні України й українського народу, і це завдяки праці УКК.

Щоби УКК міг успішніше таку працю робити, то в деяких громадах повстали його філії і відділи, що ведуть збіркову акцію на місцях. Нажаль, треба згадати, що багато зі старшої іміґрації вже охололи і збайдужніли до українських справ. Треба згадати, що давними часами на віча, які відбувались в сусідних громадах, то багато з нас ішли піхотою не тільки кілька і кільканадцять миль, бо тоді транспортація не була так вигідна, як є тепер. Такі віча скликують тепер філії і відділи УКК, на які приходять тільки новоприбулі, а старші кажуть, що вже находились і лінуються зробити кілька чи кільканадцять кроків на такі зібрання. Щодо збірок, то вже подають різні викрути, згадують за давні помилки, а то й видумують всякі неправди або повторюють ворожі підшепти.

Хай мені, старому іміґрантові, буде вільно звернутись до Вас, старші іміґранти, щоб Ви дальше любили своє рідне так, як колись любили, щоб Ви не жалували, і щоби у спадщині для тут роджених залишили любов до Ваших рідних, до Рідного Краю. Як у них буде така любов, то і жертвенність на українські цілі буде велика.

Иосиф Литвин
Ембридж, Па.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Річний звітний концерт учнів кляси фортепіяно п-ні В. Кисілевської** відбувся 1. липня у Вінніпеґу. Комісія з торонтської консерваторії визнала кількох учнів придатними для студій у вищій музичній школі з правом на державну стипендію. Програма іспиту-концерту була багата та добре продумана і включала в себе також українських композиторів. В. Кисілевська — член Асоціяції Реєстрованих учителів Манітоби — з 1. серпня починає новий рік навчання у своїй школі.

● **„Канадійські українці вимагають припинення дискримінації і надання їм рівноправного канадійського громадянства"** — отак нахабно бреше голова Слов'янського комітету СССР у Москві О. Ґундоров в журналі „Новоє врем'я". Він каже також, що комунофільські українські організації в Канаді мають 100.000 членів, тоді як усі комуністичні кандидати в Канаді підчас виборів не діставали такої кількости голосів.

● **„Буду продовжувати робити все можливе, щоб помогти Україні і її народові"** — пише посол британського парляменту В. Тілінґ у листі до голови представництва ВО УНРади М. Опаренка, який дякував перед тим послові за його виступ у парляменті в оборону українських радіопередач BiBiCi.

● **20 авт заїхало на подвір'я Миколи і Марії Кулик** з гостями — місцевими мешканцями Стронґ Пайн, Саскач., Канада, щоб попрощатися з господарями, що виїжджали з цієї місцевости і що здобули собі тут пошану від людей різних вір і національних походжень. При цій нагоді гості склали гроші на українські церковні і громадські потреби.

● **Театральна студія ім. Леся Курбаса** під режисурою Ю. Григоренка в Буенос Айрес поставила комедію І. Тобілевича „Мартин Боруля" 30. червня.

● **Український хор під управою П. Голояда та балетна група** взяли участь у концерті на запрошення католицького шпиталя в Брізбені, Австралія. Австралійська публіка прийняла українські виступи з великим вдоволенням та признанням.

● **Українці брали участь** у величавому поході-маніфестації, що відбулася в 50-ті роковини австралійського Комонвелту, 9. травня в Аделяїді, Австралія. Українська група виступила в національних строях з прапором на чолі. Групою керував культ.-осв. референт Громади Микита.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНҐС"!

УВАГА! — АСТОРІЯ І ОКОЛИЦЯ!

БРАТСТВО св. О. НИКОЛАЯ, ВІДДІЛ 5. У. Н. СОЮЗУ

—: улаштовує :—

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 26 СЕРПНЯ (AUGUST 26) 1951 РОКУ

В ЧЕСЬКІМ ПАРКУ і гали, 29-19-24th Ave, ASTORIA, L. I.

— ПАРК ОТВОРЕНИЙ ВІД 10-ої ГОДИНИ РАНО —

Вступ 75¢ — Добірна Музика!

Братство св. о. Николая запрошує всі Братства, Товариства, Сестрицтва, Клюби, Пост Українських Ветеранів і весь Український загал до участи як найчисленніше, як рівнож Молодь так і старших Асторії, Л. Ай, Ню Йорку, Бруклина і околиць. — На пікніку будуть різні забави і танці, смачний буфет і здорові напитки.

За повне задоволення ручить — КОМІТЕТ

УКРАЇНЦІ СТЕЙТІВ: НЮ ЙОРК, НЮ ДЖЕРЗИ І ПЕНСИЛВАНІЯ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
св. Володимира (14 вул. Іст, Ню Йорк)

—: влаштовує :—

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, дня 2. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1951 року на власній фармі — „УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ", що знаходиться поміж містами Бавнд Брук і Ню Брунсвік, Н. Дж.

Початок о 10:45 год. — Вступ 50¢. в з опл. дороги туди й назад $2.50

— СВЯТО ПОЧНЕТЬСЯ ПОЛЬОВОЮ СЛУЖБОЮ БОЖОЮ —

По відправі — ЗАБАВА - ТАНЦІ до пізньої ночі

Гратиме першорядна оркестра І. Семчишиного.

Білети можна набувати щодня в канцелярії парафії 334 Іст 14-та вул.

ГРОМАДЯНИ! ВСІХ Вас щиро запрошує на це свято

СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ

TRAINS: Pennsylvania R. R. to New Brunswick, N. J. Central R. R. to Bound Brook, N. J. — BUS No. 60 Canal Road from New Brunswick and Bound Brook to Cedar Grove Road.

CAR: Holland Tunnel Route No. 29 to Bound Brook. Cross Bridge to South Bound Brook. Turn left on Canal R-d, 2 mil. to Cedar Grove R-d.

УКРАЇНЦІ СТЕЙТІВ НЮ ЙОРК, НЮ ДЖЕРЗІ І ПЕНСИЛВЕНІЯ!

КОЛИ ВИ ЛЮБИТЕ СЛУХАТИ УКРАЇНСЬКУ РАДІО ПРОГРАМУ ЩО СУБОТИ — О ГОД. 10:30 РАНО, СТАНЦІЯ WLIB НА ХВИЛЯХ 1190 К. С., ПІД ПРОВОДОМ ПЕТРА ЗАДОРЕЦЬКОГО, — ТО ПРИЇЖДЖАЙТЕ ГРОМАДНО НА СЬОГОРІЧНУ

ВЕЛИЧАВУ РАДІО-ПРОГУЛЬКУ

GRAND PICNIC

що відбудется на піддержку цеї програми

в неділю, 26-го серпня (Sunday, Aug. 26, 1951)

В СТАРИННІМ ЛІСІ З КАМ'ЯНИМ ПОДВІР'ЯМ ЗНАНІМ ЯК DANISH PICNIC GROVE
NEW DURNHAM ROAD — METUCHEN, N. J.

Весела забава з танцями при орхестрі Ярослава Бінерта і його „Старлайтерс" від полудня до ночі. — Домашна кухня зо свіжими голубцями, пиріжками і другими присмаками та буфет з дорбрими напитками під практичним зарядом членів Комітету.

ВСТУП ЛИШЕ 75 ЦЕНТІВ

З НЮ ЙОРКУ та околиць, замовлені автобуси відходитимуть кожної години від год. 9-ої рано до полудня від НАШОГО БАЗАРУ 77 Іст 7-ма вул, та від Фотографічного заведення при 134 Іст 7-ма вул. Там є квитки на їзду автобусами. Подорож автобусами в обидві сторони вже зі вступом — $2.50. За дітей, що в автобусах сидітимуть на колінах родичів, не платиться.

В БРУКЛИНІ автобуси чекатимуть біля церкви Св. Николая, 261 19-та вул., до 9-ої рано. Квитки в п. п. Ластовецьких і Когульки.

В ЙОНКЕРС, Н. Й., біля церкви Св. Михаїла при Чеснот вул., також до 9-ї рано а квитки у пп. Кудриків.

FROM JERSEY CITY, Bayonne, Newark, Elizabeth, Linden & Iselin: by car or bus 134 to Main and Middlessex Ave in Metuchen, go ahead Middlessex Ave to Durnham Road, turn right to Danish Picnic Grove.
FROM PERTH AMBOY: bq car or bus No. 4 go to the same way as above.
FROM NEW BRUNSWLCK: by car or bus No. 4 the same way.
FROM PLAINFELD: by car or bus No20 to Metuchen.
FROM DUNNELLEN & PLAINFIELD: the New Brunswick bus on Stelton Road to North Stelton, 1 mile to Danish Picnic Grove.

Як тільки буде гарна погода, то й за гарну забаву ручить — КОМІТЕТ

• ПРАЦЯ •

ДОСВІДЧЕНИХ ПОРТЕРІВ - ПРИБИРАЛЬНИКІВ, — стала праця, вечорами. — Добра платня:
ACE OFFICE CLEANING
307, 5th Ave, Room 1414, New York.

• РОЗШУКИ •

САЛОГУБ ПАРАНКА пошукує свого вуйка САЛОГУБА ІВАНА із села Ражнів повіт Броди. — Хтоби знав що про нього то прошу повімити на адресу:
KARPIUK PARANIKA
795 Starkweather Avenue
Cleveland 13., Ohio

ПОШУКУЮ СИНА ЗАКУТИНСЬКОГО, з села Лубші, пов. Рогатин, який виїхав в 1912 р. до ЗДА. Має перебувати в м. Филаделфії. — Голоситись до:
ANDREJ ROJEWSKI, син Катерини
125 First St., Elisabeth, N. J.

• БИЗНЕСОВІ НАГОДИ •

ПРОДАМ українсько-російські матриці до лінотипа — (петіт). Голоситись:
M. BILYK, 130 River St.
Hoboken, N. J.

• РІЗНІ ОГОЛОШЕННЯ •

КОСМЕТИЧКА має до набуття лічничі-косметичні креми: від плям, веснянок, прищів, лойотоку, вугрів то що. Дає теж різні косметичні поради поштою або особисто.
MYROSLAWA MALA
948 N. Damen Ave, CHICAGO 22, Ill.

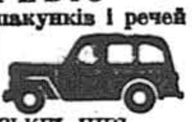
ORange 4-2484
ORANGE VALLEY HOME MAINTENANCE
OIL BURNER INSTALLATION & SERVICE
also Timken Silent Automatic OIL HEAT
36 FREEMAN PLACE
West Orange, N. J.

• Професійні оголошення •

Д-р М. МАЙЗЕЛ
лікує гострі й застарілі недуги мужчин і жінок, шкірні, загальне ослаблення, нирки й міхурі, ревматизм, переводить аналізу крови й сечі.
Провірка $3.00.
107 E. 17th St., NEW YORK CITY
коло 4-тої Евеню і Юніон Сквер.
Години: Щодня 10—1, 4—7; в суботи 10—1; в неділі зачинено.

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697
Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружних дозволів. — Офісові години: Щодня від 10 рано до 6:45 ввечорі. В суботи від 10 до 1 попол. Егзамінація $3.00.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ „ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС"!

• ПЕРЕВІЗ •
пасажирів, пакунків і речей у місті, поза місто і на дальшу віддаль.

ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ.
Голоситись:6-10 ранку і 6-10 веч.
Телефон: CY. 9-7879
M. SHULGIN TRANSPORTATION
2066 Anthony Ave., N. Y. 57, N. Y.

ТЕПЕР ПОРА
ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСИ САМОХОДОВИХ МЕХАНІКІВ І КУРСИ ЇЗДИ.

GR. 7-8951
КУРСИ МЕХАНІКИ
КУРСИ ЇЗДИ АВТАМИ
Постараємося для Вас про егзамін Лайсенсу. Наші учні дістають дипломи. Помагаємо в одержанню праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРСИ ДЕННІ, ВЕЧІРНІ і НЕДІЛЬНІ Інструктори фахівці. Зал. в 1916
L. TYCHNIEWICZ, директор
Metropolitan Auto School
155 — 2nd Ave., близько 10th St
NEW YORK CITY

Зі Спорту

УАСТ ВІДКРИВАЄ СЕЗОН КОПАНОГО М'ЯЧА

Дня 10. серпня на площі Ню Рамерс Овал в перших змаганнях нового сезону Українсько-Американське Товариство перемогло Греко-Американський Спортовий Клюб 1:0 (0:0). Змагання відбулися при світлах і, не зважаючи на дощ, притягнули понад 500 глядачів. Ця перемога УАСТ є великим успіхом нашої дружини, бо Греко-Американський СК здобув мистецтво другої кляси Німецько-Американського Союзу в минулому сезоні і тепер є одною з дружин найвищої кляси Німецько-Американського Союзу.

До змагань УАСТ виступило в такому складі: Древницький, Палій, Шміґель, Лапичак, Гарасим, Олинець, Поритко, Війтюк, Голюка, Ванах, Панкевич. В другій половині: д-р Павлічка і Серант.

Ворота, які вирішили ці цікаві товариські змагання, були здобуті д-р Павлічкою на 39-ій хвилині другої половини. Обидві дружини не використали кілька нагод підвищити вислід. Обидва воротарі мали дуже багато праці на протязі цілих змагань і обидва вив'язалися успішно. Найкращою частиною нашої дружина була оборона і поміч, зокрема Олинець заслуговує на окреме відмічення. Напад заграв слабо. Помітна незіграність грачів. Особливо зле грав Голюка. Також Поритко був далеко від своєї звичайної форми.

В передзмагу юніори УСК-у програли з резервою Греко-Американського Клюбу 1:3. Випробувано нових грачів. Ворота стрілив Ю. Голюка в першій половині. Найліпшими змагунами УСК-у були брати Підгорецькі і Герцик.

Я. П.

ГУБ. ДЮІ ПОВЕРНУВСЯ З ПОДОРОЖІ НА ДАЛЕКИЙ СХІД

Сіятл, у стейті Вашинґтон. — Нюйорський губернатор Томас Е. Дюі повернувся із своєї сьомитижневої подорожі по Далекому Сході, висловлюючи думку, що Америка мусить впродовж трьох або чотирьох місяців вирішити, яку допомогу треба дати „Вільному Китаєві"'. Вільний Китай, це найважливіша проблема Далекого Сходу, каже Дюі. Він виявив, що частину часу присвятив на боротьбу за признання Вільного Китаю і його праця в майбутньому матиме успіх. Комуністів треба стримати від поширення своїх впливів на хлібний шпихлір Азії, що його являє собою Південно-Східна Азія, тобто Маляя, Індо-Китай і Бірма.

• Вісім чоловіка з совєтських окупаційних сил розстріляні, а 15 інших заарештовані за „антикомуністичні дії".

ТЕПЕР — БЕЗПЕЧНО МОЖЕТЕ ВТРАТИТИ
НАДМІР ВАГИ
ДО 5 ФУНТІВ ТИЖНЕВО

Новий сенсаційний плян починається. Висліди пізнати першого дня, а ні — то зворот грошей.
Нову надію на облегчення тягару від надмірної товщини, (що походить від переїдання, а не від залозів) слідно сьогодні по звітах з успіху при пляновім заживанні нових вітамінових піґулок. Вони помагають до втрати товщини (яка походить від переїдання) і то без небезпечних лікарств або вправ. Називаються BENADROL. Цей новий лік діє наче чари, щоб злекшити надмір товщини 2 способами. Мужчини й жінки, що давніше терпіли від надміру ваги (через переїдання), оповідають про замітні висліди після зажиття. Вагато людей каже, що втратили до 10 фунтів ваги вже по першій пачці. Продаються з гарантією звороту грошей.
За окремою умовою читачі цеї газети можуть дістати BENADROL по зниженій ціні. Вишліть оце повідомлення до VALWORTH CO., Dept. A-344, 31 Thatford Ave., Brooklyn 12, N. Y., а дістанете дві 3-долярові пачки тільки за $5, отже $1 знижки на правильній ціні. Не посилайте грошей. Заплатите листоносові при доручені.
Імя ______________________
Адреса ______________________
Місцевість ______________ Стейт____

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ТРЕНТОН, Н. Дж.

Оформлено відділ УКК

Без уваги на велику зливу, що в неділю почастувала Трентон і околицю, зійшлося кілька десяток громадян і представників кількох організацій, щоб вислухати інформації відпоручника централі УККА з Ню Йорку та вирішити справу оформлення Відділу.

Збори відкрив і привітав присутніх п. О. Ґоянюк в імени Організаційного Комітету. На ведення зборів зібрані вибрали головою п. Петришина, а секретарем п. Ґоянюка. Відпоручник УККА подав вичерпні інформації про спосіб праці УККА, про УНФонд та відповів на запитання кількох учасників.

Після з'ясування змісту Організаційного Правильника зібрані вибрали Екзекутиву та Контрольну Комісію, на решту періоду року 1951. Членами Екзекутиви обрані: Іван Бойцун — голова; Б. Ковшевич — заступник голови; інж. Р. Коцик — секретар, а О. Ґоянюк — фін. референт. До Контрольної Комісії увійшли: В. Петришин — голова, М. Шинкарчук — заступник голови, а Гр. Глушок — секретар.

Для нової Екзекутиви присутні ухвалили такі доручення:

а) Запросити до співпраці всі організації, які не вислали своїх представників на Установчі Збори Відділу та кооптувати їхнього заступника до Екзекутиви і до часу перших загальних зборів, що відбудуться в місяці грудні. З тою метою всім організаціям та установам будуть вислані окремі листи.

б) Подбати, щоб на будуче в Трентоні відбувалися українські національні свята спільні для цілої громади без уваги на політичні або церковно-релігійні розходження.

в) Запросити до співпраці представників обох церковних громад.

Збори закінчено о 10:20 ввечорі. Присутні громадяни, платники Національного Датку, вдоволено розходилися зі зборів, підсилені фактом, що нарешті створили станицю, яка безпосередньо буде утримувати тісний зв'язок з УККА в Ню Йорку. Відпоручником УККА був п. Ю. Ревай.

СТ. ПОЛ, Мінн.

Заклик Відділу УКК

Відділ УКК в Ст. Пол, Мінн. зорганізував безплатне навчання дітей української мови, історії і географії України. Наука почнеться 1-го вересня, в суботу 1951. Батьки дістануть окремі повідомлення поштою.

В найближчому часі є можливість відкриття української домівки, з якої будуть могли користати всі українські організації Ст. Пол.

Українці Ст. Пол! Поможіть нам це скоріш зреалізувати, сповнюючи свій національний обов'язок:

Вплачуйте Національний Даток, вписуйтеся в члени Відділу УКК!

Посилайте дітей на навчання української мови, історії і географії України!

„СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ"

для університетів і визначних американців

На заклик В-ва Київ дарувати ювілейне видання „Слова о полку Ігоревi" американським університетам перші відізвалися: Український Народний Союз в Джерзі Сити і Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку. УНС розіслав 10 примірників „Слова" таким університетам: Columbia University, University of Pennsylvania, Harvard University, Yale University, Chicago University, Notre Dame University, Cornell University, Dr. Arthur P. Coleman Allianse College.

Від УНС одержали кумеровані примірники такі професори американських університетів: James Burnham, William E. Chamberlin, Clarence A. Menning, Philip Mosly.

Від Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Ню Йорку одержали „Слово":

Library of Congress, Washington, D. C., University of California, New York University, Michigan University (Ann Arbor), University of Illinois (Urbana), Public Library New York, Minneapolis University, Wisconsin University, Alliance College — Cambridge Springs, Pa.

Від „Провидіння" одержали нумеровані примірники „Слова" церковні достойники: Їх Ексц. ВПреосвященний Кир Константин, Преосв. Кир Амврозій, Преосв. Кир Данило Іванчо, Преосв. Кир Іван Бучко, Його Еміненція кардинал Тіссеран, та президент Пенсильванського університету Гаролд Стассен.

Спис осіб, яким призначено нумеровані примірники „Слова" від Українського Конґресового Комітету буде поданий пізніше.

В ЗДА є ще сотні університетів, яким варто б вислати „Слово о полку", так само варто, щоб наше громадянство, а передусім українські установи й товариства пам'ятали про визначніші університети в Европі, як напр. в Німеччині, Австрії, Франції, Бельгії, Італії, Голяндії, Швеції, Швайцарії і інших.

Видаток невеликий, але корисний.

"FOR FASTEST LONG DISTANCE SERVICE," says Arlene Courtney, Junior Service Assistant, "call by *number* whenever you can." Calling by number helps put your call through faster . . . saves the time the operator would otherwise need to get the number from Information. Result: even *faster* service for you . . . and *more* service for New Jersey's military establishments and Defense Plants.

For listing out-of-town numbers, all Telephone Business Offices provide handy Numbers Booklets free.

NEW JERSEY BELL TELEPHONE COMPANY

ПРИ ЗМІНІ МЕШКАННЯ В НЮ ЙОРКУ АБО ПЕРЕСЕЛЕННІ ДО СТЕЙТІВ:
NEW YORK — PENNSYLVANIA
NEW JERSEY—CONNECTICUT
КЛИЧТЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО
В. Е. БОГАЧЕВСЬКОГО
335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484

Новий український мистець в Ню Йорку

Цими днями прибув сюди і шукає праці з фаху піяніст-віртуоз Вадим Кіпа.

Його ім'я широко відоме не лише в українських, але й в чужих музичних колах. „Високообдарований мистець", незвичайне технічне вміння поєднане на рідкість щасливо з глибоким вчуванням і одухотвореністю, — так відзначила чужа преса один з його концертів.

Видатний український вчений, автор найкращої з досі написаних біографій Т. Г. Шевченка, також і вишуканий знавець музики (йому належить блискуча аналіза музичної „підземної течії" в поезії Т. Г. Шевченка) писав про концерт проф. Вадима Кіпи:

„Найбільш бравурні ,найбільш — дозвольте вперше вжити цього епітету! — „перстоломні" речі він виконує з такою досконалістю, що слухачі гублять відчування часу. Геніяльна музична пам'ять, чародійні руки, чародійні рухи".

Маестро Вадим Кіпа був професором Берлінської консерваторії, він клясу піяністики. Він однак не поривав зв'язків з українською громадськістю: виступав з чудесними концертами, в яких особливо слід відзначити виконання творів французького композитора Дебюссі.

До війни Вадим Кіпа був професором Київської консерваторії. Сподіваємося, що українська громадськість Ню Йорку прихильно зустріне нашого визначного майстра.

• Премієр Ірану Моссадех почуває себе „більш оптимістично" щодо полагодження нафтової кризи, — як він сам заявив після своїх нарад із уповноваженим президента А. Гарріманом, британським представником Стоксом та іранським шахом.

ЧАСТИННЕ ЗАМОРОЖЕННЯ БОНУСІВ

Вашинґтон. — Уряд частинно заморозив бонуси й інші виплати для розподілу зисків між урядовцями, підприємствами і працівниками, які дістають платні. Водночас Рада Стабілізації Платень заявила, що підшукує способи зберегти практику роздавання чистих зисків між того роду працівниками. Рада не проти самої роздачі бонусів, але проти підвищення загальної суми на бонуси, бо це був би додаток до платень, які обмежені розпорядками влади.

ІДЕН ДАЛІ ЗА МИР ЧЕРЕЗ ОЗБРОЄННЯ ЗАХОДУ

Шікаґо. — Світовий мир може бути запевнений переговорами після того, як західні країни стануть такі військово сильні, що зможуть відстрашити ворога від аґресії, сказав Антоні Іден, один з провідників Консервативної партії Великобританії. Він об'їжджає тепер Америку і виголосив тут промову на зібранні Товариства О. Н. великого Шікаґа. Щоби створити силу, на це треба машини для виконання стратегічних завдань відповідно до різних фронтів, — твердив колишній англійський міністер закордонних справ.

В першу річницю смерти бл. п.
ЙОСАФАТА ПРИСТАЯ
відбудеться в неділю, 9. вересня 1951, у Филаделфії, в Катедральній Церкві Неп. Зач. Преч. Діви Марії при Френклин вул., о год. 11:30, за спокій Його душі
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ і ПАНАХИДА
на які запрошує всіх Приятелів і Знайомих
Дружина, тесті та швагер

УКРАЇНСЬКІ ФОНОГРАФІЧНІ РЕКОРДИ
Заходіть або пишіть по українські і другі рекорди. Висилаємо рекорди по цілому світі. Пишіть по катальоґ.
FOREIGN RECORD EXCHANGE
2219 W. Chicago Avenue (Dpt. "U") Chicago 22, Ill. U.S.A.

ЩО Є НА ПРОДАЖ У СУРМІ?

НОТИ І ПІСНІ:

ЛІРА: Збірник 360 пісень з нотами і взірцями	$2.50
201 ПІСЕНЬ НА ПІЯНО зі словами	2.50
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ, партитура, надається для кожної особи, що співає або грає на якім небудь інструменті, бо там є соля, дуети, хори і балет	2.50
32 ПІСНІ, ілюстровані, кожна на осібнім листку. Ціна одного листка 15 цт. Всі	2.00

Повний катальоґ нот висилаємо на бажання даром.

ЗНАМЕНИТА ОФЕРТА НА НАЙКРАЩІ ПЛАТІВКИ (Рекорди)

Сет. Но. 1. Сім маршових пісень УПА, награні вісімкою Бандуристів під управою С. Ганушевського. Ціна	3.15
Сет Но. 10. Українські клясичні і народні пісні і танці награні в Києві і у Львові. Такі як: Запорожець за Дунаєм 3 платівки, Бандуристи 2, Стрілецькі 2, Катерина опера 1. Запрягайте, хлопці, коні. Дівчинонька по гриби ходила і інші. Всіх 12 платівок, пластичні, що не побються. Ціна	10.00
Сет Но. 11. Награні в Києві, у Львові, в Станиславівщині, Ужгороді і Ню Йорку. Всі гарні, всі нові. Добрі голоси і з акомпаніяментом орхестри, піяна або ґітари. Пісні як: Думи мої, Ніч така ясна, Дударик, Коло млина хор Котка, Ти моє сонце, Щасть Бог Америку. Дуети: Де ти бродиш, Коли розлучаються двоє, Ой хмелю. Гуцульські танці, Танґо і інші. Всіх 12 рекордів, понад 30 пісень і танців. Ціна за сет	10.00
ВСІ ТРИ СЕТИ, то є 27 рекордів, за	20.00

Хто має ґрамофон ці рекорди повинен мати.

РІЗНЕ:

НОВИЙ ПІДРУЧНИК АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ (Інґліш фор Юкрейніянс). Рекомендований проф. Кисілевським і іншими педагогами, що з него найліпше і найскорше можна вивчитися англ. мови, тепер продаємо по зниженій ціні. Був 3 доляри, тепер лише	2.00
СЛОВНИК Анґло-Український, Подвезка, 50 тисяч слів з вимовою. Найбільший. Ціна	4.75
СЛОВНИК УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ д-ра ЛЬВА і ВЕРБЯНОГО, 30 ТИСЯЧ СЛІВ. Ціна	2.85
КНЯЖА СЛАВА, А. Лотоцького з ілюстраціями Ч. Андрусева. Цікава книжка для молодих і старших	1.00
ПАНСЬКІ ЖАРТИ І МОЙСЕЙ Івана Франка, обі книжки	75
ПОЗА МЕЖАМИ ВОЛЮ О. Турянського, воєнне опов., ілюстр.	25
100 РІЗНИХ ТЕАТРАЛЬНИХ ПРИМІРНИКІВ до представлень. (Будете мати з чого вибирати до грання на 25 років). Поодиноко 50 цт. Всі разом за	10.00
АВСТРІЙСЬКІ КОСИ — Коса $4.50, Замок $.90, Ручка до коси (кіся) $3.50, Молоток і бабка $4.95. Все	13.00

Як буваєте в Ню Йорку, вступіть до Сурми. Як не маєте як зайти, замовляйте через пошту. Всі замовлення полагоджуємо сейчас.
Пишіть:
SURMA, 11 East 7th St., NEW YORK 3, N. Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

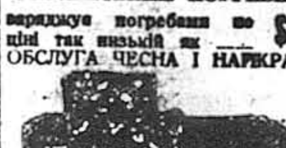
МАЯМІ, Флорида. — Місячні збори Від. 368, відбудуться в неділю, 26. 8. 1951 о год. 5-ій по полудні, в домі п. В. Подубинського під Ч. 3321 N.W.16 St., Miami, Fla. Проситься всіх членів Відділу ласкаво прибути на збори та принести зі собою свою полісу, в ціли урегульовання метрикальної книги. — В. Подубинський, предс., М. Демчина, скарбник.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові.

Proc Beauty Salon
166 Second Ave., N. Y. C.
AL. 4-8675 Near 11th Street

ШЕВСЬКА РОБІТНЯ
ІВАНА ЛАШКЕВИЧА
повідомляє В. П. Громадянство в Джерзі Сиґі, що різного роду направки, як і замовлення на нові роботи виконує фахово, чесно, скоро і дешево. Роботи принимаються від год. 12 вполудне.
Із всіма взуттєвими клопотами спішіть до нововідкритої української фірми:
ІВАНА ЛАШКЕВИЧА
282 Grand St., Jersey City, N.J.

Михайло Канюк
Український Погребник
SERVICES AVAILABLE
in
Chicago and suburbs
Air Conditioned Chapels
KANIUK FUNERAL HOME
2319-21 W. Chicago Ave
CHICAGO 22, ILL.
ARmitage 6-4575

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
выряджує погребами по ціні так низькій як ___ $150
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as $150
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами
В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку даром.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

НАЙКРАЩІ ДАРУНКИ

Передплата на щоденник „АМЕРИКА" річно $7.00, поза ЗДА $10.00

ВИДАННЯ „АМЕРИКИ":

В. Я.: „Душа джерелом життя"	$0.25
В. Татомир: „Правда визволить вас"	0.25
Б. Полянич: „0-313", шпигунська повість	1.00
В. Радзикевич: „У подувах буревію", повість з визв. змагань	1.00
В. Волков: „Загадковий перстень", оповід. про таємничі події	1.00
Б. Романенчук: „З життя і творчости Наталії Кобринської"	1.00
В. Дорошенко: „Огнище української науки", історія Н.Т.Ш.	1.00
В. Січинський: „Іван Мазепа—людина і меценат" (ілюстр.)	0.75
Д-р Ю. Русов: „Душа народу і дух нації"	1.00
о. І. Нагаєвський :„Катол. Церква в мин. й сучасн. України„	1.00
Яр. Славутич: „Модерна українська поезія" (з англ. огл., іл.)	0.80
Д-р Ст. Томашівський: „Історія Церкви на Україні"	1.00
Богдан Кравців: „Зимозелень", сонети й олександрини	0.50
І. Сулима-Малинівський: „За Христа й Україну" (з март. ЗУЗ)	0.50
М. Брадович: „На Москву", істор. повість	1.00
Гаґґард: „В країні синів мраки", перекл. А. Цурковський	0.50
Н. Геркен-Русова: „Шевченко у Репніних", (драм. картина, іл.)	0.30
В. Липинський: „Релігія й Церква в історії України"	0.75

(ДЛЯ КНИГАРЕНЬ І КОЛЬПОРТЕРІВ 30% ОПУСТУ)

Хто замовляє книжок на суму щонайменше 3 дол., тому оплачуємо пересилку самі. На пересилку книжок вартости нижче 3 дол. просимо додавати 10 ц. Замовлення, разом з належною сумою, просимо слати на адресу:

"AMERICA"—817 N. FRANKLIN St., PHILADELPHIA 23, Pa.

ТАРЗАН, ч. 2659. Дивне прох ання.

„Ви йдете в околицю Ока-Онья" — сказала Лета. „Я там була рік тому і тепер звідти повертаюся. Чи дозволите мені приєднатися до Вашої експедиції?"

„Це було б краще подорожувати у великому товаристві і в товаристві жінки" — пояснювала далі Лета.

„Розумію Вас" — відповіла Гелен.

„Але чому..." — почала Гелен.

„Бачите", перервала Лета", я шукаю теж Вашого брата. Я добре його знаю"

„Я певна, що Тарзан не буде проти" — сказала Гелен.

„Тарзан?" — згарячу сказала Лета.

„Він стоїть на чолі нашої експедиції", пояснила Гелен.

„Я зразу ж поговорю з ним".